

В посоката на българското време

Председателят на СБП Боян Ангелов пред в. „Словото днес“

Боян Ангелов

СД: Като изключим идеологическия канон преди 1989 г., който също беше вид цензура, сходна с тази преди него, нашата литература никога не е изпадала в крайни поляризации. Ограничени и то в твърде тесни времепространства са и външните естетически влияния през миналия век. В началото на промените шумно се прокламираше тенденцията за съществуването на „две литератури“ у нас. Кои бяха

причините за подобни асиметрични и направо ненаучни твърдения? Що за експеримент и в чия полза се опитаха да го проведат определени интелектуалци?

- Не бих нарекъл интелектуалци тези отрицатели на българската литературна традиция. Разделението на съвременната художествена словесност като „постмодерна“ и „традиционна“ е преди всичко смехотворен опит с приюмите на противопоставянето да се игнорира емоционалната парадигма, движеща националното ни съзнание по пътя към необозримото словесно съвършенство. Позволете ми да се върна с няколко примера векове назад, в зората на нашата литературна история. Отминаха 1132 години от Преславския събор, станал върховно събитие за Първата българска държава и за България въобще като държава. Тогава цар Борис Покръстител сваля от трона първородния си син Владимир Расате, защото дръзнал отново да върне езичеството в пределите на Отечество и възкачва на царския трон третия свой син Симеон – човек храбър и любомъдър, изучил философия и дипломация в прославената Магнаурска Окола на Константинопол. И други българолюбиви дела извършва Борис на този Събор - прогонва византийските духовници и на тяхно място поставя българи, премества столицата от Плиска в Преслав, обявява българския за официален църковен и държавен език навсякъде в царството ни. Такова възвишено

духовно дело поставя началото на Златния век за родната култура. Всичко това прилежно е описано в хрониките на Регинон Приюмски, абат на манастира Сент Мартин в Трир. Ала най-пространно за събитието на събитията – раждането на българския език - пише Йоан Екзарх в своя авторизиран превод на „Оестоднев“ от Василий Велики. Най-стар препис на българския „Оестоднев“ е Хилендарският от 1263 година, а познатите още 48 преписа доказват огромната популярност на това произведение през Средновековието. Йоан Екзарх не се страхува да се противопостави дори на Аристотел, критикувайки схващанията му за лишения от материя пети елемент и за вселената, която не била възникнала и не можела да бъде унищожена. Сравнява тези разсъждения на мъдреца от Стагира с морска пяна, разпръскваща се, преди да придобие форма. Влиза в спор и с Платон, отричайки неговия трансцендентен свят на идеите, защото творец на материята е трипостасният и неразчленим Бог, създал от нея всички подобия и форми. Философската проблематика, застъпена в „Оестоднев“ и „Небеса“, кореспондира с аспекти от почти всички значими антични учения: натурфилософия и атомизъм, платонизъм и перипатетизъм, гностико-дуализъм и неоплатонизъм... Нещо повече - този велик български средновековен писател и философ теоретически обосновава кръгостта на земята и нейното движение около слънцето - няколко века преди Николай Коперник и Галилео Галилей! Превърнато от цар Борис Покръстител в официална религия, християнството става главна причина за тясното взаимопроникване на българската и византийската култури. Св. Константин Кирил Философ дава първото в славянската литература определение за философията, а сиянието на българското слово намира благодатна почва под покровителството на първите наши архиепископи: Методий – брат на св. Кирил Философ и възвисен за архиепископ на Моравия Панонска; Горазд, ръкоположен от Методий и изгонен от немския епископ Вихинг; Климент - епископ на Тивериопол и по-късно упълномощен от цар Борис да управлява духовно третия дял на Българското царство (от Солун до Канина река); Доростолският епископ Дамян, при когото църквата ни става автокефална, а той е обявен от император Роман Лакапин за патриарх Български; Герман - духовен управител на Воден и Преспа; управителите на Ахрида (Охрид) Филип и Йоан...

> на стр. 8

Честит празник!

148 год.
от Освобождението
3 март – Национален
празник на България!

Скъпи съграждани,

Приемете моите поздравии по повод Националния празник на страната ни - Трети март. На тази дата през 1878 година бе подписан мирният договор, сложил край на Руско-турската война – за нас Освободителна.

На Трети март се слага началото на един продължителен и труден дипломатически и политически процес за възраждане на държавата България и изграждане на нейната европейска управленска система.

И днес, след толкова години, знаем, че можем да бъдем свободни само чрез справедливост, равенство пред законите и отговорност за хората, за да има силна България!

Честит празник!

Златко ЖИВКОВ
кмет на Община Монтана

Вършец инвестира в здравето на бъдещето

Представен бе проект за мащабна модернизация на Медицинския център в града

Евелина ГЕОРГИЕВА

Вършец прави важна и дългоочаквана крачка към по-модерно и достъпно здравеопазване. На публично представяне официално бе обявен проектът за цялостна реконструкция и обновяване на „Медицински център – Вършец“ – инициатива с дългосрочна визия, насочена към подобряване качеството на медицинските услуги и грижата за хората в региона.

Официалното представяне се състоя на 11 февруари 2026 г. в конферентната зала на хотел „Съни Гардън“ и събра представители на местната власт, медицинската общност и граждани.

Проектът бе представен от председателя на Общинския съвет инж. Анатоли Димитров, кмета на община Вършец инж. Иван Лазаров и проф. арх. Ивайло Владимиров, с участието на управителя на Медицинския център д-р Любомир Манолов.

Трансформация в интерес на гражданите

Предвижда се пълна реконструкция на материалната база и превръщане на Медицинския център в съвременно многофункционално здравно заведение, отговарящо на актуалните медицински и обществени потребности. Амбицията е ясна – по-добри условия, модерна апаратура и високо качество на обслужване както за местните жители, така и за гостите на курортния град.

За разработването на проекта е избран проф. Ивайло Владимиров – архитект с 50-годишен опит в проектантската дейност, от които 20 години като научен работник и 40 години преподавател в УАСГ – София. Неговият професионален опит стои в основата на концепцията за модерна и функционална здравна среда.

Сред основните акценти на проекта са:

– Високотехнологична диагностика – изграждане на нови звена по рентгенология и ехография, както и модерно оборудвани кабинети по вътрешни болести.

> на стр. 3

Уважаеми жители от община Монтана,

Трети март е една знаменателна дата в българската история. Ден, в който се сбъдват най-смелите мечти на поколения българи – революционери, патриоти и радатели на идеята за национална свобода и независимост. Трети март слага началото на ново летоброене и на възраждане на българската държавност.

Поклон пред подвига на героите, записали тази паметна дата със златни букви в родната ни летопис. Ние, наследниците им, имаме синовния дълг да съхраним и в трудни години родолюбието. Да носим винаги високо издигнат националния идеал и в името на България и на просперитета на Монтанския край да обединим своите сили и воля!

Честит празник!

инж. Иво ИВАНОВ
председател на Общински съвет – Монтана

Нашата страница за Корея

В тържествена обстановка беше открит Деветия конгрес на Корейската трудова партия

Пхенянь, 20 февруари. /KCNA/ - Деветия конгрес на Корейската трудова партия беше открит в тържествена атмосфера в столицата на революцията, Пхенянь на 19 февруари 2026. Конгресът ще очертае нови, светли перспективи в период на дълбоки промени и разцвет, безпрецедентен от основаването на партията и държавата.

Под революционното и научно ръководство на КТП беше постигнат поврат във всеотрасловото развитие на страната, бяха осъществени големи промени, които на практика демонстрират разцвета на социалистическата цивилизация.

Уважаемият другар Ким Чен Ун, генерален секретар на партията, произнесе встъпителното слово на Деветия конгрес. В него той каза: „Днес откриваме Деветия конгрес на Корейската трудова партия, който ще отбележи още един нов етап в свещената борба за укрепване и развитие на партията и изграждане на социализма.

Изминалите пет години след Осмия конгрес се превърнаха в славна хроника, когато цялата партия и народът, здраво обединени, създадоха повратна точка в строителството на социализма от наш тип.

Нашата дълга история на социалистическо строителство никога не е била без усложнения, но никога не е имало период като последните пет години, в който въпреки суровата и сложна ситуация бяха постигнати такива огромни успехи. По времето, когато се свика Осмия конгрес на партията, субективните и обективните условия на нашата революция бяха толкова сурови, че буквално беше трудно да оцелеем.

В условията на затягаща се, варварска блокада и санкции, наложени от враждебни сили, последователни природни бедствия и глобална здравна криза, развитието във всички сфери беше силно подтиснато, а сигурността на нашата държава и благосъстоянието на народа бяха сериозно застрашени.... Положението по това

време беше изключително трудно, но партията, народът и армията с твърда решителност предприеха мощни практически действия и успешно приложиха решенията на партията във всички сфери, включително политика, икономика, отбрана, култура и дипломация. В крайна сметка това доведе до забележителни, всеобхватни и епохални успехи и изключително увеличение на собствените ни сили.... Преди пет години свикахме Осмия партиен конгрес с убеждението, волята и решимостта сами да преодолеем критичните трудности, пред които е изправена революцията, и да открием нова ера на прогрес и развитие. Днес приветстваме Деветия партиен конгрес с увереност в себе си и оптимистична вяра в бъдещето.“

В своето слово другарят Ким Чен Ун посочи, че е извършена огромна подготвителна работа за конгреса като за всеки сектор и регион е бил съставен научно обоснован план за развитие и цел, очертаващи какво трябва да се постигне в рамките на новия дългосрочен план.

В конгреса участват 224 членове на централния ръководен орган на партията и 4776 делегати, избрани от всички партийни организации или общо 5000 делегати. Делегатите включват: 1902 партийни и политически работници, 747 държавни административни и икономически работници, 474 военнослужещи, 32 работници от обществени организации, 321 работници от науката, образованието, здравеопазването, физическото възпитание и спорта, културата и изкуството и медиите, 1524 работници в производството. 413 от делегатите са жени.

В конгреса участват и 2000 наблюдатели, препоръчани от партийни организации на всички нива.

Другарят Ким Чен Ун, от името на всички участници в конгреса, заяви, че партията ще остане вярна докрай на идеите на Ким Ир Сен и Ким Чен Ир и обяви конгреса за открит. Тържествено беше изпълнен Националният химн на КНДР.

Избрани бяха председател и президиум на конгреса. Изпълнителните секретари на провинциалните партийни комитети, членове на централното партийно ръководство и работници, с големи заслуги, заеха места на трибуната под бурните аплодисменти на останалите участници.

След това на трибуната бяха поканени и представителите на другите две политически партии в КНДР: председателят на Централния комитет на Социалдемократическата партия на Корея Ким Хо Чол и председателят на Централния комитет на партията Чондоге Ли Мен Чор.

Конгресът избра секретариат и одобри дневен ред. В атмосфера на общ ентусиазъм, Деветият конгрес на Корейската трудова партия започна своята работа с обсъждането на първа точка от дневния ред.

Проведе се церемонията по завършването на строителството през изминалата година на 10 000 нови жилища в район Хвасон

Пхенянь, 17 февруари. /KCNA/ - Строителството на над 50 000 жилища в Пхенянь е напълно завършено. По този начин е изпълнена задачата за 50 000 нови жилища в Пхенянь поставена на историческия Осми конгрес на партията. В районите Сонгсин, Сонгва и Хвасон бяха построени 60 000 нови апартамента и много обществени сгради. В резултат на това, само за пет години, Пхенянь бързо промени облика си като столица на социалистическа Корея.

На 16 февруари, в деня на национален празник, се проведе тържествена церемония по завършване на 10 000 нови жилища – четвъртата фаза на жилищното строителство в район Хвасон отбелязваща завършването на петгодишния план за жилищно строителство в столицата.

Церемонията беше белязана от безгранична гордост сред строителите от столицата, които, направиха този трудов дар за Деветия конгрес на партията. Церемонията беше белязана и от голямото вълнение и радост на жителите на столицата, които са свидетели на период на блестящ просперитет за Пхенянь.

На нея присъстваха генералният секретар на партията Ким Чен Ун, членове на централното ръководство на партията, правителството и въоръжените сили, висши служители на министерства и централни агенции, новодошлите, които ще се нанесат в новите апартаменти, военни и цивилни строителни работници, студенти и жители на Пхенянь.

Секретарят на Централния комитет на партията Ли Ир Хван произнесе реч. Той каза, че е настъпил вълнуващ момент с гордост да обяви, че планът за изграждане на 50 000 апартамента в столицата е значително превъзнесен. По случай знаменателното завършване на строителството, той изрази топли поздравления и благодарност към всички строители от столицата, военнослужещите от Народната армия, ръководителите на свързаните с нея индустрии и работниците, които помогнаха на партията толкова блестящо да изпълни обещанието си към народа.

Той говори за неуморните усилия и безграничната всеотдайност на другаря Ким Чен Ун, който вижда истинското лице на партията в могъща и просперираща родина и щастлив народ. Той иска всички работници да получат нови жилища и да види радостните им лица възможно най-скоро.

Другарят Ким Чен Ун се среща с работници, които получиха нови жилища и пожела радост и щастие на всички семейства.

След това се среща с новаторите, които имаха изключителен принос за изграждането на столицата. Ръкувайки се с всички, той каза, че благодарение на тези новатори най-важните строителни задачи, възложени от партията, са били успешно изпълнени.

След церемонията участниците разгледаха новия квартал.

Церемония по предаването на 600-милиметрови реактивни установки за залпов огън

Пхенянь, 19 февруари (KCNA) - Работниците от военната индустрия на КНДР предадоха, като трудов дар за Деветия конгрес на партията, реактивни установки за залпов огън с калибър 600 мм. Церемонията по тяхното предаване се състоя на 18 февруари в Пхенянь. Петцевните реактивни установки бяха подредени в редици на площада пред Дома на културата „25 април“.

На церемонията присъстваха Ким Чен Ун, генерален секретар на Корейската трудова партия, делегатите на Деветия конгрес, служители, учени и работници от сектора на боеприпасите. Служител на предприятието произвело тези оръжия докладва на Ким Чен Ун, че дарението включва петдесет 600-милиметрови реактивни системи за залпов огън всяка с по пет ракети. Тези системи работниците са произвели допълнително, само за два месеца.

Изявявайки благодарност, Ким Чен Ун произнесе реч в която каза: „Другари!

Работниците във военната индустрия са подготвили най-ценния подарък за славния партиен конгрес. Бих искал да поднеса топли аплодисменти на работниците и ръководителите на водещите военно-промишлени предприятия, които пристигнаха тук, на мястото на този славен партиен конгрес, с най-мощните си оръжия.

Вие постигнахте наистина забележителен подвиг... Като демонстрират тези оръжия, величествено построени в редици, ние сме наистина изумени от потенциала и технологиите на нашата военна индустрия и не можем да ги опишем по друг начин освен като „изумителни“.

Това оръжие, което сега е пред нас, се нарича сверхточна 600-милиметрова реактивна система за залпов огън. Просто изумителна оръжейна система.

Както наскоро беше съобщено накратко в пресата, това прецизно, нападателно оръжие е най-мощното в света. То безупречно съчетава възможността за залпов огън на реактивно оръдие с прецизността и мощта на тактическите балистични ракети. ... Всеки, който има дори минимални познания, би трябвало да разбере, че подобна оръжейна система няма еквивалент в никоя друга държава.

Тя е оптимизирана и за специални атаки, тоест за стратегически цели, и включва технология за изкуствен интелект и комбинирана система за насочване. По този начин, в съвременната война, тази уникална, голямокалибрена и ултрапрецизна система за залпов огън напълно трансформира вече признатата роля и концепция за артилерията.

Както казах преди, убеден съм, че през следващите няколко години техническите възможности на никоя друга държава няма да достигнат това ниво на въоръжаване.

Ясно, че ако това оръжие бъде използвано – военната инфраструктура и системата за командване на вражеската държава ще бъдат унищожени за миг.“.

Ким Чен Ун връчи писмено дарението от петдесет 600-милиметрови реактивни системи за залпов огън на началника на Генералния щаб на Корейската народна армия.

След това той се качи в кабината и лично управлява една от машините.

На 27 януари тази година KCNA съобщи за учебна стрелба с 600 мм система за залпов огън на която е присъствал Ким Чен Ун. Изстреляни са били 4 ракети които точно са поразили мишена намираща се на 358,5 километра от стартовата позиция. Тогава Ким Чен Ун специално подчерта качеството на системата за управление на тези ракети, която не може да бъде повлияна от външно въздействие. За тези ракети е разработена ядрена(специална) бойна част и тя е оптимизирана за така наречените „специални“ атаки с използване на ядрено оръжие.

Гражданството на Мездра почете 153-ата годишнина от гибелта на Апостола на свободата Васил Левски

Мирослав ГЕТОВ

С поклонение пред бюст-паметника на Васил Левски гражданството на Мездра отдаде почит към паметта и делото на Апостола на свободата. Възпоменателната проява беше посветена на 153-ата годишнина от гибелта на идеолога и организатор на българската национална революция, основател на Вътрешната революционна организация и на Българския революционен централен комитет.

„Днес се прекланяме пред паметта и духа на Апостола на българската свобода, каза в словото си инж. Николинка Кътовска, изпълняваща длъжността кмет на община Мездра. Тук, пред неговия паметник, 153 години след гибелта му си припомним, че свободата не е дар, а отговорност, че Родина се гради с чисти дела, с вяра и със саможертва.

Левски ни завеща не само мечтата за свободна България. Но и пример за честност, за смелост, за безкористна любов към народа. Левски не говореше за себе си - говореше за България. Той не търсеше слава - търсеше бъдеще.

Затова и днес, въпреки времето, думите му звучат толкова тежко. Паметта за него не е минало, а мярка за това какви трябва да бъдем ние. Затова нека носим в сърцата си неговия завет, изключително актуален и в наши дни: „Дела трябва да, а не думи!“

Поклон пред паметта му! Да бъде вечна славата на Апостола на българската свобода!“

Поетична композиция под наслов „153 години безсмъртие“

Вършец инвестира в здравето на бъдещето

> от стр. 1

– Балнеология и рехабилитация – интегриране на уникалните природни ресурси на Вършец чрез създаване на специализирани условия за балнеолечение и физиотерапия, допълнени от собствена леглова база.

– Достъпност и удобство – осигуряване на пълна достъпност за хора с ограничена подвижност и функциониране на аптека в рамките на комплекса. Ще бъдат изградени рампи и асансьори, които ще отвеждат пациентите от приземния етаж с водолечение до легловата база, лекарските кабинети и заведение за хранене на покрива на сградата.

„През 2024 г., на базата на установената необходимост от развитие на медицинските услуги на територията на община Вършец, започна проектирането за цялостна реконструкция и модернизация на „Медицински център – Вършец“. Идеята е да бъде напълно реконструиран сега съществуващият Център, който да се превърне в модерно здравно заведение, предлагащо качествени услуги на курортистите и местните жители. Проектът се отличава от стандартните проекти. Освен самото саниране и реконструкция, сградата ще бъде от ново поколение, така наречените „умни“ сгради“, каза председателят на Общинския съвет инж. Анатоли Димитров.

Вижданията си за пълната реконструкция на сградата на бившата поликлиника, която е собственост на общината, изложи и кметът на Вършец инж. Иван Лазаров: „Идеята възникна преди три години. Предвидени са 81 легла за пациентите на здравния комплекс. Ще бъде осигурено хранене. На приземния етаж ще се изгради СПА зона за водолечение, за да се използва минералната вода, с която Вършец се слави. Целта е Центърът да се самоиздържа и да генерира печалба“, каза Лазаров.

Зелена енергия и устойчиво развитие

В съответствие със съвременните екологични стандарти, проектът включва изграждането на фотоволтаична система на покрива на сградата. Това решение ще повиши енергийната ефективност на Центъра, ще осигури частична енергийна независимост и ще оптимизира разходите за поддръжка в дългосрочен план.

Вършец

С уважение към златното поколение

Кметът на Вършец инж. Иван Лазаров лично да поздрави г-жа Милена Цветкова по повод нейния 90-годишен юбилей.

Той пожелах на г-жа Цветкова крепко здраве, спокойствие и още много светли дни, изпълнени с обичта на семейството и близките й.

Такива срещи напомнят колко е важно да пазим връзката между поколенията и да ценим мъдростта на хората!

представиха Георги Иванов, Йоан Георгиев, Михаил Павлов и Борис Цветков от Група за художествено слово към Център за подкрепа за личностно развитие (ЦПЛР) с художествен ръководител Лилия Христова, а Илиан Геновски, Димитър Куртев и Ивайло Даков от Школа по художествено слово към НЧ „Просвета 1925“ с художествен ръководител Юли Пухалски рецитираха стихотворенията „На Левски“ от Недялко Йорданов, „Шепотът на планините“ от Асен Босев и „Люлякова вечер в Ловеч“ от Найден Вълчев.

Тематичната програма допълниха песните „Левски, Апостоле“ и „Песен за Апостола“, изпълнени от Вокална група „Детски свят“ към ЦПЛР с художествен ръководител Анета Петкова.

С едноминутно мълчание и падане на колене присъстващите почетоха паметта на Апостола на свободата.

Венци и цветя на признателност бяха поднесени от името на Община Мездра и на Общинския съвет, ПГ „Васил Левски“, СУ „Иван Вазов“ и ПГ „Алеко Константинов“, НЧ „Просвета 1925“, БСП, ВМРО и ДПС - Ново начало, БАС, Пенсионерски клуб „Мездрея“, както и родолюбиви българи от различни поколения. Сред тях бяха почетните граждани на общината Борис Кръстев и Пенка Георгиева - основен спомоществовател за изграждането на паметника на Левски през 2015 г.

По повод годишнината от гибелта на Васил Левски в ПГ „Алеко Константинов“ се проведе лекоатлетическо състезание „Лъвски скок“, в което взеха участие възпитаници на учебното заведение. Призьори във възрастовата група VIII-X клас станаха: I място - Езел Хасан, II място - Роберто Радославов, III място - Калоян Лалов, а във възрастовата група XI-XII клас: I място - Калин Атанасов, II място - Малин Александров, III място - Иван Русев. Специална грамота получи и единственото момиче, взело участие в състезанието - Никол Петкова.

За поредна година учениците от ОУ „Св. св. Кирил и Методий“ се включиха в Националната инициатива на СУ „Св. Пайсий Хилендарски“ - Пловдив за едновременно рецитиране в страната и чужбина на Ботевото стихотворение „Обесването на Васил Левски“, с което засвидетелстваха уважението си към паметта на Апостола.

С поетична вечер под наслов „Възхвала на Левски“ тази вечер от 17:15 часа паметта на Апостола ще почетат и творците от Литературен клуб „Христо Ботев“ към НЧ „Просвета 1925“ - Мездра.

Евелина ГЕОРГИЕВА

Прогнозните средства, необходими за реализацията на проекта, възлизат на 2 089 960 евро (4 087 080 лева). Сумата включва строително-монтажни дейности и инсталации: архитектурна част, част конструкции, част ОВК, част електро, водопровод и канализация, част пожарна безопасност. Това е проект, който към момента няма външно финансиране.

Етапи за реализиране на проекта

Проектът ще бъде разделен на етапи, така че да се гарантира неговото устойчиво и последователно изпълнение. Планираните първи стъпки предвиждат:

– Вземане на решение от Общинския съвет за закупуване, инсталиране и въвеждане в експлоатация до края на юни 2026 г. на нов рентген, отговарящ на всички съвременни изисквания, както и закупуване на нов ехографски апарат, който ще бъде въведен в експлоатация до края на март 2026 г.

– Създаване на обществен съвет до 7 човека – личности с авторитет и обществено доверие, които ще подпомагат реализацията на проекта и ще осигуряват контрол, прозрачност и периодична отчетност на средствата.

– Етапно изпълнение на проекта с ясно определена последователност на дейностите и поэтапно въвеждане в експлоатация на завършените части.

– Откриване на набирателна сметка към „Медицински център – Вършец“ с цел подпомагане на кампанията по набиране на необходимите средства.

– Кандидатстване по възможни програми за външно финансиране от европейските фондове и национални програми на всеки един от етапите на проекта.

Реалистичният срок за реализирането на този амбициозен проект е около три години.

С този проект Вършец прави стратегическа инвестиция в едно от най-ценните си богатства – здравето на хората. Модернизираният медицински център ще бъде не само място за лечение, а опора за местната общност, фактор за развитие и ясен знак, че градът гледа уверено към бъдещето. Това е промяна, която има потенциала да остави трайна следа – в сградите, в системата и в живота на хората.

Уважаеми жители и гости на Община Вършец,

На Трети март България празнува своята дълго жадувана свобода. Тази дата е свещена, защото тя обединява всички българи под едно знаме. Днес признателните потомци свеждаме с дълбоко преклонение глави пред саможертвата на хиляди български опълченци, руски, румънски и финландски воители, загинали за Освобождението на страната ни от турско робство.

В Деня на Националния празник ви пожелавам да бъдете здрави, да живеете с надежда и не забравяте уроците по родолюбие, завещани от славните ни прадеди!

Честит празник!

инж. Иван ЛАЗАРОВ
кмет на Община Вършец

Уважаеми жители на Община Мездра,

Поздравявам ви с Националния празник на Република България

3 март!

Празник – символ на вяроност към българските корени, на национално самочувствие, заслужена гордост, достойнство и чест!

Нека на този ден преклоним глави и отдадем почит пред подвига на героите, които поднесоха себе си в жертва пред олтара на Свободата!

Честит празник!

Иван АСПАРУХОВ
кмет на Община Мездра

Честит 3 март, жители и гости на Община Георги Дамяново!

Нека на този паметен ден да сведем глави в знак на признателност към всички онези, избрали саможертвата в името на Майка България.

Този ден е символ на общата ни воля за свобода и обединение пред предизвикателствата на времето и трудностите, пред които всеки народ неизбежно се изправя.

По повод светлата дата, приежете моите искрени поздравления и пожелания за здраве, успех, благополучие и просперитет!

Честит национален празник!

Нина ПЕТКОВА
кмет на Община Георги Дамяново

Уважаеми съграждани,

На трети март се навършват 148 години от Освобождението на България.

3 март 1878 година е най-дългоочакваната и най-жадуваната дата в българския исторически календар. Договорът от Сан Стефано ознаменува края на Руско-турската война и раждането на българската свобода.

Нека се преклоним пред всички загинали за нашата свобода и да посрещнем националния празник на Република България с вяра в силата на нашия дух и в модерното ни европейско бъдеще.

Честит празник!

Цветан ПЕТРОВ
кмет на Община Лом

ОБЩИНА ХАЙРЕДИН

честити светлия празник 3 март – Деня на Освобождението на България, на своите служители, жителите и гостите на общината!

Пътят на нашата свобода преминава през окървавените въстания и завери, през словото на Апостола, през Батак и Вола, Плевен и Шипка, през много рани и сълзите на хиляди майки.

Да пазим свята любовта към скъпото ни Отечество и да работим неуморно за възхода му!

Честит празник!

Тодор ТОДОРОВ
кмет на Община Хайредин

Като икона. Като на бесило...

Боян Бойчев

Не са изминали и пет години от Освобождението. Героите на нашето Възраждане вече са позабравени, забравени са техните идеали и завети, подменени от неутолимия стремеж към пари и власт. Предстои да се роди Алековият Бай Ганьо. Разочарован, Иван Вазов пише някои от най-силните си творби, сред които се отличава безсмъртната "Епопея на забравените". В цикъла от 12 оди първа е "Левски".

А десетина години по-рано самият Левски пише в своето тефтерче: "За по път - маслини, хляб и ябълки - 3 гроша". И още - толкова и толкова за обувки, за чорапи, за небетшекер, за боза... Отчет на всеки грош от дарените за революционна дейност. И каква скромност! Пари са харчени само за най-необходимото. Каква безкористност!

В същото време днес портретът на Апостола виси на стената в кабинета на всеки политик, на всеки властимащ или поне докоснал се до властта, и дори на почти всеки олигарх. И дали го гледат в ясните очи, докато слагат поредните стотици, хиляди, милиони безотчетни държавни пари в собствения си джоб, или поне отвърщат поглед?

Страшно е това лицемерие. Голяма част от управниците ни нямат нищо общо нито с Левски, нито с народа, за когото е дал живота си. И техните "тефтери" са банковите им сметки.

А народът???? Четирите въпросителни продължават да се забиват в нашата съвест. Достойни наследници на делото на Апостола ли сме, опитваме ли се да бъдем като него? Какво направихме за България - всеки от нас? Къде са и какви са нашите идеали? Можем ли да погледнем честно в очите Левски?

Сеещаме се за него около рождението и смъртта му. А през останалото време?

Има легенда, че след залавянето на Апостола, водени от мълвата хора се въртели около Къринското ханче да ровят за паднали в снега пари. Продължават да ги търсят и сега.

А днес има ли кой да напише продължение на "Епопея на забравените", че да сложи вътре и Вазов, и Гео Милев, и Вапцаров... И забравения Ботев.

Портретът на Апостола виси на стената. "Със страшна сила". Като икона. И като на бесило...

19 февруари – 153 години от гибелта на Васил Левски

Вършец, инж. Иван Лазаров, произнесе възпоменателно слово, в което подчерта значението на делото и заветите на Левски, които и днес ни задължават да бъдем достойни, отговорни и единни.

Община Вършец отбеляза 153 години от обесването на Васил Левски с възпоменателна церемония в знак на почит и преклонение пред подвига на Апостола на свободата.

По случай годишнината беше отслужена панихида от отец Венцислав Радевски. Кметът на Община

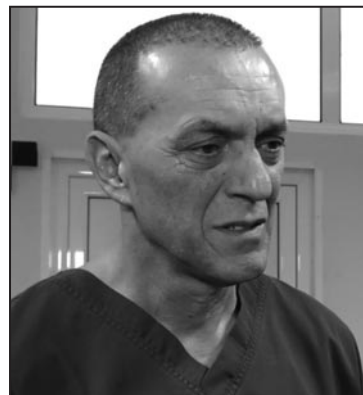
В програмата активно участие взеха деца и ученици от местните образователни институции. Стихотворения, посветени на Апостола, изпълниха Слав-Александър Георгиев и Пламена Петкова от 4-а група „Мики Маус“ към ДГ „Слънце“. Ученици към Център за подкрепа за личностно развитие – Вършец рецитираха „Обесването на Васил Левски“ и думите на Христо Ботев към Левски. Ученици от III и IV клас на НУ „Васил Левски“ представиха рецитал „Ода за Левски“ от Иван Вазов.

В памет на Апостола бяха поднесени венци и цветя от: Общинска администрация – Вършец; Общински съвет – Вършец; ПП ГЕРБ; ПП БСП; НУ „Васил Левски“; СУ „Иван Вазов“; Ученици към ЦПЛР – Вършец; Пенсионерски клуб „Чинари“; Пенсионерски клуб „Козница“; Сдружение „Диабетик“; 4-а група „Мики Маус“ към ДГ „Слънце“; НЧ „Христо Ботев – 1900“ – гр. Вършец; Граждани на гр. Вършец.

Церемонията завърши с едноминутно мълчание в памет на един от най-преданите и честни синове на България.

С признателност и уважение към делото на Васил Левски, Община Вършец продължава да съхранява паметта за неговия живот и саможертва, които остават морален ориентир за всички поколения.

Общински съвет - Монтана ще отстоява стабилността на местната болница

д-р Красимир Каменов

На редовното си заседание на 26 февруари Общински съвет - Монтана разгледа и гласува протестна декларация във връзка с намерението да се отстрани хирургът д-р Красимир Каменов от Съвета на директорите на МБАЛ „Д-р Стамен Илиев“ АД. Документът ще бъде изпратен до министър-председателя на Република България и до министъра на здравеопазването. Повод за позицията на местния парламент е писмо от лечебното заведение, с което се съобщава за намерението да се включи друг като член на управителния орган на лечебното заведение.

В качеството си на орган на местното самоуправление Общински съвет - Монтана заявява категорично несъгласие с подобна промяна. В декларацията се подчертава, че защитата на обществения интерес и гарантирането на достъпа до качествено здравеопазване са сред основните му приоритети.

„Общински съвет - Монтана счита, че при доказани положителни резултати, професионална компетентност и обществено доверие следва да се прилага принципът на подкрепа и надграждане, а не на формална подмяна. Убедени сме, че държавната политика в областта на здравеопазването трябва да бъде последователна и предвидима, да гарантира стабилност в управлението на лечебните заведения и условия за развитие на доказани български ле-

кари и мениджъри“, заявява председателят на Общински съвет - Монтана инж. Иво Иванов.

МБАЛ „Д-р Стамен Илиев“ АД - Монтана е сред малкото областни болници в страната, които не работят на загуба. През последните години лечебното заведение запазва финансова стабилност, обновява материалната си база и поддържа устойчиво ниво на медицинските дейности. Болницата има ключово значение не само за жителите на община Монтана, но и за населението на Северозападна България - регион с висока социално-икономическа уязвимост и хроничен недостиг на медицински кадри.

Д-р Красимир Каменов е член на Съвета на директорите повече от десет години и началник на най-голямото отделение в лечебното заведение – хирургичното. Неговата управленска дейност е съчетана с активна клинична практика. Това е предпоставка за компетентни и информирани решения, съобразени с реалните потребности на пациентите и болницата.

В декларацията се изтъква още, че дългогодишното участие на д-р Каменов в управлението осигурява приемственост, а неговият професионален авторитет допринася за кадровата стабилност и общественото доверие към болницата. Според съветниците смяната на уважаван лекар и доказан в областта на здравния мениджмънт експерт без ясно формулирани основания крие риск от дестабилизация на един работещ модел.

С оглед на изложените аргументи Общински съвет - Монтана настоява Министерството на здравеопазването да преразгледа намерението си и да отчете постигнатите резултати, професионалния принос и обществения авторитет на д-р Красимир Каменов. Това ще способства за устойчивото развитие на МБАЛ „Д-р Стамен Илиев“ АД – Монтана и в този смисъл ще е подчинено на защитата на обществения интерес в сферата на здравеопазването.

Община Монтана започна спешни ремонти на градската улична мрежа

Аварийните екипи на община Монтана започнаха ремонти на нарушени участъци от пътната настилка на 14 места след инспекция и по сигнали на граждани, съобщи кметът Златко Живков.

Продължителните валежи в последните месеци причиниха на много места пропадания на асфалта. На четири участъка дупките вече са запълнени. Те са на бул. „Трети март“ /до „Аналитик“/, на ул. „Св. Климент Охридски“ /до Била/, на бул. „Христо Ботев“ /на изхода от града при крепостта/ и на площад „Славейков“. Работи се на бул. „Парта“ /до Лидл/, на „Св. Климент Охридски“ /до хлебопекарна „Валка“/ и на ул. „Граф Игнатиев“ /до Историческия музей/. В следващите дни, при положителни дневни температури, ще бъде ремонтирана разрушената настилка на още 7 участъка.

Продължава монтажът на климатици по проекта за подобряване на качеството на въздуха в Монтана и се-

лата на общината. През последните 2 месеца са монтирани 1502 климатика в 585 домакинства, съобщи кметът Живков. Той е посетил някои от домовете, заедно с монтажните екипи, за да се увери в качеството и резултата от безвъзмездните мерки, които се изпълняват. Общината е една от първите в страната, финансирана от Европейския съюз за подмяна на отоплителните уреди и намаляване на замърсяванията на въздуха.

Монтана

Духов оркестър

„Дико Илиев“ почете своя патрон с концерт

На 17 февруари музикантите от Духовия оркестър с диригент Пламен Крумов зарадваха ценителите на духовата музика с празничен концерт по повод 128-годишнината от рождението на именития български композитор Дико Илиев.

Събитието се проведе в концертната зала на НЧ "Разум 1883" - гр. Монтана, където специално за него се събраха 30 оркестранти, обединени от желанието да отдадат почит към твореца, оставил трайна следа в духовата музика. Специални гости на вечерта бяха гласовитите певци от Народен хор „Пъстренец“ към читалището, с ръководител Елица Искренова, в съпровод на Народен оркестър с ръководител Любомир Гешковски. Въздействащите изпълнения на хора бяха доказателство за приноса на Дико Илиев в утвърждаването на хорото като жанр за духов оркестър - новаторско съчетание между уникалността на българския фолклор и характера на западните духови инструменти.

Всички самодейци, които бяха част от тържествената вечер, пазят и предават спомена за самобитния музикант, посветил по-голямата част от живота си на музиката. Водещата на концерта Нели Василева припомни пред присъстващите как се е формирала личността на композитора и открил най-значимите моменти от неговия творчески път. Всеизвестният диригент и военен капелмайстор, превърнал духовия оркестър в разпознаваемия глас на Северозапада и в една от емблемите на българското музикално самочувствие, е автор на над 70 авторски хора и китки, около 20 марша, десетки румби, валсове и танга, както и на множество аранжирани мелодии за духови оркестри.

Празничната програма включваше маршове, хора и разнообразни произведения за духов оркестър, които екзалтираната публиката оцени високо с аплодисменти. По традиция началото и краят на концерта бяха поставени с маршове – вечерта откри марш „Родина“ на Николай Братанов, а заключителните акорди бяха запазени за знаменития „Сливенци при Драва“ от Бай Дико.

Цветя за Духов оркестър „Дико Илиев“ и Народен хор „Пъстренец“ бяха поднесени от името на кмета Златко Живков и от Настоятелството на НЧ „Разум 1883“ с председател инж. Светослав Боцев.

Вършец празнува Трифон Зарезан

Денят на лозаря и винаря събра музика, танци и аромат на вино в сърцето на курортния град

Евелина ГЕОРГИЕВА

От незапомнени времена, когато слънцето гали върховете на лозята и студеният зимен въздух носи обещание за нова реколта, българите отдават почит на Трифон Зарезан – денят, в който се срещат земята, гроздето и човешката радост. В никоя друга страна няма такъв празник, роден от любовта към лозовите насаждения и магията на виното.

В сърцето на Северозапада, в уютното балканско градче Вършец, традицията оживява всяка година без прекъсване – независимо от зимния студ или топлото слънце. И тази година, на 14 февруари, пространството между Общината и читалище „Христо Ботев-1900 г.“ в центъра на курорта се изпълни с музика, смях и аромат на зарязани лозови стъбла и корени, поляни с вино за плодородие и здраве.

Празничното настроение се носеше във въздуха с всеки тон на ученическият духов оркестър „Дефилир“ при СУ „Иван Вазов“ с ръководител Николай Пеев. Всяка усмивка, всяко ръкуване събираха на площада поколенията в едно – около виното, около лозята, около живота.

„На днешния ден ние зарядваме ритуално лозата и поливаме корените ѝ с вино, за да има една богата реколта със здраво грозде и хубаво вино. Важно е да предадем традицията на лозарството и винарството на следващите

поколения, защото в съвременния индустриален и модерен свят все по-малко се запазват тези знания и умения. Виното е древна напитка, която е съпътствала нашия бит от хилядолетия и със сигурност ще бъде с нас и в бъдеще, защото тя се използва във всички ритуали - весели и скръбни“, каза кметът на община Вършец инж. Иван Лазаров, самият той винопроизводител и експерт в технологията на виното. „Да си пожелаем богата реколта, здрави лози и весели вина в бъдеще! На именниците – щастлив и весел ден, а на всички земеделски производители – успешна и благодатна година!“, пожела градоначалникът.

Тържествен водосвет отслужи енорийският свещеник отец Венцислав Радевски, след което кметът Лазаров заряза ритуално специално засадените за празника млади лози и ги поля с вино от бакърено менче – символ на здраве, берекет и плодородие.

Неизменна част от празника във Вършец е традиционният конкурс „Най-добър производител на домашно вино“ – реколта 2025. Тази година участниците бяха 18, от които 12 предоставиха червени вина, а 6 - бели. След внимателна дегустация и оценка от тричленно жури, призьорите бяха обявени и наградени.

При червените вина победител стана Александър Алексиев (сира и каберне), следван от подгласниците му Петър Давидов и Георги Христов, а при белите вина първото място завоюва младият Кристиян Кръстев (мускат отонел) – момче с вършечки корени, което живее в София, второто място зае Мирослав Алексиев, а третото – Красимир Кръстев.

Победителите в двете категории получиха парични награди съответно 100, 70 и 50 евро, както и грамоти от името на кмета на общината, с пожелание за бъдещи успехи и плодородни реколти.

Площадът продължи да пулсира от веселието на хоърата, народните хора, поведени от младите танцьори от фолклорна група „Вършец“ с ръководител Марин Маринов, от приятелските закачки и искрените пожелания за берекет.

Майсторлъкът на местните винопроизводители оживя в усмивките и в чашите, а празникът напомни, че Трифон Зарезан е не просто ден за лозята, а ден за радост, за общност и за живота, който споделяме заедно.

Скъпи жители и гости на община Вълчедръм,

Трети март е празникът, който ни зарежда с по-рива за дълг и патриотизъм, водили смело нашите предци в борбите за национално освобождение и обединение. На този ден прекланяме глави и отдаваме почит пред паметта на хилядите знайни и незнайни герои, които се жертваха за свободата на България.

Славното минало на нашия народ ни задължава да бъдем упорити в отстояване на националния идеал днес и в бъдеще, както и в общата ни воля за свобода и единение, въпреки предизвикателствата на съвременното.

Нека посрещнем достойно националния празник на Република България и да предадем на потомците си свещения завет да пазят Свободата като най-висша ценност!

Честит национален празник!

Иван БАРЗИН
кмет на Община Вълчедръм

Честит 3 март, скъпи съграждани и гости на община Оряхово!

Некметен ден да сведем глави в знак на признателност към всички онези, избрали саможертвата в името на Майка България! Да отдадем почит на онези наши прадеди, които се превърнаха от покорна рая в неудържима сила, помела поробителя. Нека никога не забравяме, че винаги, когато сме били за-дружни и единни, сме печелили предизвикателствата на времето и историята. Нека с мислите и действията си бъдем достойни чедра на нашата Родина!

Честит празник!

Росен ДОБРЕВ
кмет Община Оряхово

Честит национален празник и Ден на Освобождението 3 март!

Да се поздравим с тази свобода, за която предците ни са дали живота си. Тя е и гордост, и отговорност! Гордост, защото живеем там, където вече 147 години се пазят споменът за освободителите. Отговорност, защото сме длъжни пред пролятата им кръв да бъдем почтени родолюбци!

Радослав НАЙДЕНОВ
кмет на Община Берковица

ОБЩНСКИ ПАЗАР – МОНТАНА

Скъпи съграждани, уважаеми клиенти!

Нека за пореден път изпълним сърцето си с благодарност към героите, които с подвига си предначертаха бъдещето на България. За да имаме национално самочувствие, за да се гордеем със своята история и идентичност, за да градим настоящето си като част от голямото европейско семейство и живеем в мирен и хармоничен свят! Нека съхраним своята признателност и предадем паметта за легендарните събития от 1878 година на своите деца, за да останат запечатани завинаги в летописа на Отецеството ни!

Честит 3 март!

инж. Стилиан КАМЕНОВ
управител на „Общински пазар“ – Монтана

ХОТЕЛ „ОГОСТА“ – МОНТАНА

честити 3 март на своите клиенти, служители и приятели!

Този ден запечатва гордостта и славата на българския народ и съхранява историята и традициите. Той е символ на свободата, на стремежа ни да вървим напред, обогатени от празника!

Честит национален празник 3-ти март!

Ръководството на медицински център „Деница“ ви пожелава по случай този патриотичен български празник много успехи във всички сфери на живота ви и да бъдете здрави!

Монтана

Всеки с кръста си на рамо (Така го казва народът)

Наблюдаваме мрачна картина на социалната действителност: загуба на надежди и доверие, растяща безотговорност и демографска катастрофа в цели региони. Докато политическият елит се упражнява в геополитически лозунги и преданост към "началниците", образованието и инфраструктурата се разпадат.

Общинските структури донякъде са лишени и ограничени в своята инициативност, за правилното огранотяване и образованост на децата поне до средно образование и с това да бъде добила трайна стабилност и надеждност и в икономиката, и в културата на Община Монтана. И за това днес Общината трябва успоредно с ежедневните си задачи да управлява нестабилност в деянията си, породена от ниско образование и опростачени хора, пропити и заразени със злоба, лъжи и някакво самочувствие, че впечатляват обществото с идейни предложения .

За съжаление, това е нова форма на съществуване, в която нестабилността вече е среда . Живеем всички в свят, в който никой не вярва, че другият ще спазва правилата. Тогава правилата губят смисъл. А цената за такова преживяване е еднаква за всички и всички я заплащаме еднакво.

Стигаме до извод, който е тревожен: постигане на нормален човешки стандарт на живот, не е блокиран от липса на идеи, а от липса на условия за тяхното приемане и реализиране. Община Монтана е с изпълнен капацитет на възможностите си . Тя е първа в Северозапад по почти всички положителни житейски показатели. Разбира се, че това никога няма да бъде достатъчно и за благоустрояването, нито за стандарта на живот на гражданите. И стигнах до темата, която исках да публикувам. Преди това да не пропусна вината и ролята на държавата в живота ни.

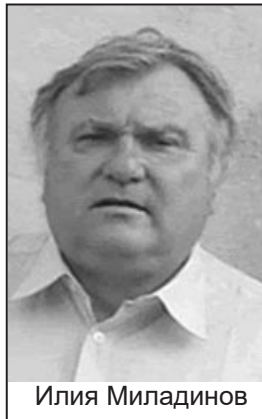
Става дума за връщане на държавността - независима държавност, „връщане към реда“ звучи все по-нереалистично. Не защото е погрешно, или невъзможно, а защото се изискват неща, които днешните политики трудно могат да дадат – отказ от част от собствената си свобода на действие и възможност за облагодетелстване. Нов ред би означавал нови ограничения. Нови правила, които важат за всички. Нови механизми за отговорност. Те нямат интерес от възстановяване на стабилен ред. Редът предполага ограничения. Предполага отговорности. Предполага ясни граници на допустимото.

Днес цялата българска действителност ни убеждава, че лицемерни и продажни политики, празнодумци и полуграматни заради личен интерес и възможността да откупят себе си и своето минало, разгромиха България и бъдещето на нашите деца внуци. Те отровиха съзнанието на народа с празни приказки за ускорено развитие на розово бъдеще и справедливост за всеки. Направо унищожиха ромското общество с какви ли не похвати, за да го използват ефективно само за избори. Ромите разбраха, че правилата важеха за едни, но не и за други. Ред, в който силата беше маскирана като морал за 50 лв., а интересът – като ценност до следващите избори, но ще бъде вече в евро.

И накрая им остана трайната инвестиция - раждане на деца, за да се върже семейният бюджет от детските парични средства и да останат пари за цигари и ракия. Господа държавници - от върха на държавата, вие сте престъпници спрямо тази ромска общност. Това е геноцид! Вие ги принудихте да страдат и правят престъпления, за да оцеляват. Опростачването на тези хора е тотално, а за тяхното многобройно поколение давате ли си сметка какво ще се случи.

Държавните длъжностни лица и публични личности имат ли разум в главите си и отговорност, от които ще зависят много човешки съдби. Вие сте потънали в комерсиални интереси - това е живот с ограничен разум. Вашият живот

е задвижен обикновено от страх и вина и затова се притесняват да активират законодателни решения и да се спре тази простотия с тези хора, които вече са противопоставени хора едни срещу други, което е още по-страшно престъпление. Едва ли можете да позволите на разума си да израста, за да придобие човечни възгледи за живота си и бъдат полезни на Обществото . "Пари, власт и влияние" - това е болестта им. Терапията ви е при Бай Ставри! Всеки с кръста си на рамо! (Така го казва народът.)

Илия Миладинов

И още нещо - цитирам: "Призовавам всички граждани да си платят данъците в последния ден на годината, защото, кметът не си върши работата и само краде."

Това е призив на един ромски "авторитет" от с. Винощице - община Монтана. Този ромски капацитет или му липсва нещо, или е притурил нещо към мозъчните клетки, за да констатира, че "кметът не си върши работата и само краде". Нито знае каква е работата на кмета, нито знае как краде и какво краде. Това са болни фантазии, които не подлежат на коментар и са без никаква логика. И за данъците са същата фантазия. Той не знае и не разбира какво са данъци и за какво се събират и използват - пълна олигофрения. Ако беше така, както той призовава, жена му ще трябва да вземе заплатата през януари 2027 година. Тя е по социална програма и работи в Кметство Винощице. А детето му как ще се изхранва и ще има ли за цигари и ракия, или трябва да се търси от някъде приходи?!

Другото ми е по-интересно: как и с какъв морал и съвест останалите десетки поддръжатели, които вдигнаха палец и подкрепиха призива, могат да дадат реално - истинско обяснение за неплащане на данъците и за неработоспособността на кмета да работи и... да краде. Ако има доказателство, някой да го представи в прокуратурата. Иначе спокойно може да се определят тези дами и господа на интелектуално ниво с "виношкия герой". Ако не го направите, значи сте съгласни да се блокира дейността на Община Монтана и стотици болни и изнемогващи граждани на Общината да останат без асистенти, без социална помощ и боклука да задръсти улиците. Блокиране на живота в цялата Община. Това ли искате, или използвате един съмнително адекватен гражданин на село Винощице, за да си покажете съпричастието като озлобени и недоволни хора от дейността на Общината. Замислихте ли се какво се предлага и какво ще се случи, ако не се плащат редовно и навреме данъците? Ще пострада личното и вие и ваши близки и познати - това ще стане. И накрая ще си платите данъците с лихвата, или чрез заповар на недвижимо имущество, или от друго. Всеки си плаща това, което е определено със закон. Община Монтана е нашият дом! Трябва да сме критични, когато има за какво, но и да я опазваме и да не я петним. И заслужава ли си такива недоказани набедения и клетви към кмета на Община Монтана? Все пак е избран от хиляди граждани от Общината, и то за пореден 7-и път. Тук растат и се възпитават нашите деца и внуци. Дайте да не им предлагаме омърсяване с човешки мръсотии и простотии и с чиста съвест, човешки морал и чисти ръце да им се радваме.

Илия МИЛАДИНОВ

Председател на : ГС „Пряка Демокрация Монтана“

Монтана

Отборът по баскетбол (жени) спечели за 10-и път Купата на България

Кметът на Монтана Златко Живков посрещна баскетболният отбор-жени в общината и пред журналисти ги поздрави за достойното представяне в турнира. На 15 февруари те спечелиха Купата на България във финален двубой с отбора на Стара Загора. Така за 10-и път в исто-

рията на клуба станаха носители на златния трофей.

„Тази седмица беше победна за Монтана и този успех не е случаен. Той е резултат на дълги години усилената работа, добра селекция и постоянство, заяви Живков. Смяя да твърдя, че през нашия клуб са преминали повечето от най-добрите баскетболистки в страната. Имаме и забележителни чуждестранни играчи.“ Кметът благодари на всички за силната игра и им пожела да повторят този успех първо в шампионата на страната, а след това и в Адриатическа лига, където се състезават с клубни отбори от 6 държави.

За прав път отборът печели Купата на България през 1995 година. Следват победните 1998, 2000, 2009, 2014, 2016, 2018, 2019, 2025 и сега през 2026 година.

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

26 ч *Св. Серафим Софийски Чудотворец. Св. Порфирий, еп. Газки. Св. мчк Севастиан (Вечерта - Велико повечерие с канона на св. Андрей Критски, IV част)

27 п Преп. Прокопий Декаполит, изповедник (Презд. лит.) (Вечерта - Малко повечерие с Богородичен акадист, I статия) (Тип. с. 428)

28 с *Тодорова събота. Преп. Василий Изповедник. Св. мчца Кирана Солунска (Злат. лит.) (Тип. с. 428)

01 н + 1 Неделя на Великия пост - Православна. Св. прпмца Евдокия Илиополска. Гл. 5, утр. ев. 5, ап. Евр. 11:24-26, 32-40, 12: 1-2 (с. 325), лит. ев. Ин 1:43-51 (с. 180) (Вас. лит.) (Молебен на Неделя Православна) (Тип. с. 429)

02 п Св. свщмчк Теодот, еп. Кириейски. Мчца Евталия. Преп. Агатон Египетски

03 в Св. мчци Евтропий, Клеоник и Василиск. Ден на Освобождението на България от османско иго – Национален празник

04 с Преп. Герасим Йордански (Презд. лит.) (Тип. с. 430)

Община Вършец на Туристическо изложение „Ваканция & СПА Експо 2026“

Община Вършец за пореден път взе участие в най-голямото туристическо изложение в България — „Ваканция & СПА Експо 2026“! Това е значимо събитие за нашия туристически сектор, което се провежда в София от 12 до 14 февруари и събира представители на институции, бизнес и културни организации с една обща цел — да популяризираме България като целогодишна туристическа дестинация.

Тази година рекорден брой български общини — над 50 — представят своите уникални предложения, традиции и туристически продукти.

По време на събитието министърът на туризма Мирослав Боршош подчерта значението на партньорството между институциите и бизнеса, като акцентира, че държавата, общините и бизнесът са трите основни стълба на успешния туристически сектор — когато работят заедно и в синхрон, се постига устойчиво и качествено развитие.

Г-н Боршош проведе и разговор със зам.-кмета на Община Вършец — г-н Петър Стефанов.

Благодарим сърдечно на всички места за настаняване, които се включиха със свои рекламни материали и подкрепиха представянето на Община Вършец на изложението — както и на фирмите: „Електростарт“ АД, гр. Вършец; Мандра „Вършец“; Месарница „Вършец“; Пекарна „Вършец“ за съдействието и предоставените продукти и дегустационни изненади, които посетителите имаха възможност да опитат и оценят!

Списаревски и Луков. Родолюбецът и чуждопоклонникът

продължение от миналия брой

Известно е също така (нещо, което няма никак да се хареса на неонацистите), че Списаревски приема с гняв и ярост новината за подготвяното депортиране на българските евреи: „С войната столичните защитници свързват всичко. С нея свързват и смъртта на знаменитото кученце Чочо, което моторизирана немска колона прегазва на шосето София-Сливница. Някой ще каже – кучешка смърт... За Спаич (така са казвали на Списаревски) и другарите му техният талисман загива от същата машина на войната, дете прегазва и засява с безброй човешки жертви Европа. С нея свързват и арестуването на млада еврейка, която повишеният в поручик Списаревски с пагона и с мъжката си сила измъква насред София от ръцете на двама полицаи. В нейно лице той вижда съученичката си Клара Каин, дъщеря на унгарски евреи към австрийската търговска параходна агенция в Лом. С тънки широки устни; с изтеглени големи бадемови очи; с черна коса и като че винаги с учудени вежди... В столицата вече се заговорва за депортиране на българските евреи към фашистките концлагери на смъртта. Убеден в правото си на техен защитник, въздушният ас изповядва без страх:

– Аз пръв ще хвърля бомба отгоре и няма да позволя да бъдат екстрадирани евреите по Дунава!

В тази закана се побира цялата му физическа и духовна сила, проумял сякаш думите на Макиавели: „За да изплашиш вълците, трябва да си лъв!“ А по земята и в небето вълчи глутници – колкото щеш. От хищни похищни. Зверове в човешки образи, едни презракнали от рев „Разделяй и владей“, други плъпнали подире им да разпределят света и наложат „нов ред на земята“.

Същевременно, известен е подчертано анти-еврейският характер на оглавявания от Луков Съюз на българските национални легиони (СБНЛ)...

Списаревски гледа с нескрита омраза и презрение към богатите и обслужващите ги български министри, които въвличат България в унищожителна война на страната на Германия: „Във въздуха и на земята той е по своему различен от другите летци. По своему непредвидим и неподражаем. Своеволен и дързък. Неподвластен на кожата и да било. Дори и пред министъра на войната. Пристига министърът на войната генерал Даскалов със свита министри, военни, с милионера Багаров. Дръпва една реч пред летците, за да каже:

– Войната все повече се разраства и ожесточава. Тя може да потропа и на нашата врата, затова бъдете готови да поразявате самолетите на противника, дори ако трябва да се блъскате в тях!... Десният фланг се размърдва. Привел рамо до рамото на Виктор Павлов, уж на ухота му шепне Спаич, ала тъй, че и други да чуят:

– За кого че се блъскам, за милионера Багаров ли?

Всички знаят чия е вилата с най-голямата винена изба в близкото селище Баня. За богатата министър Багаров ли да се блъска? Репликата на Спаич от уста на уста стига чак до левия фланг, не чува от когото трябва. След патетичния призив на военния министър, големците запращат към Карловските бани, към вилата на милионера с най-дълбоките винарски изби.

„На война като на война“ – иронично подметва подире им Спаич, както преди година подир приземилия се фон Папен на летище Божурище с „пробойни“ по самолета.

Иронията му не е в кого, а за кого аджеба трябва да се блъскаат българските изстребители.”

А не е ли като Багаров и ген.Луков, за когото се знае, че е

Списаревски решително не одобрявал войната, започната от Германия срещу СССР и категорично заявява, че по никакъв начин няма да участва в нея: „Готов съм – казва той пред колегите си – да воювам с всички, които посмеят да нападнат България. С руснаците няма да воювам, защото сме братя по кръв“. А друг път коментира: „Ще види Хитлер дали славянският колос е с глинен крак! Жалко е, че нашите тъпи управници не виждат истината и водят България към страшна катастрофа“.

Не по-малко ярост предизвиква у Списаревски обявената от филовци „символична война“ на САЩ и Англия: „Тъкмо са насядали да вечерят и репродукторът в казиното пропука. След минута с повелителен тон отеква гласът на министър-председателя Богдан Филов, който прочита прокламацията до българския народ, от чието име правителството два дни по-късно скъсва дипломатическите си отношения с Америка и Англия... Сякаш сух залък засяда в гърлата им. Списаревски не се сдържа и крясва:

– Това е срам за България! Най-старшият, за да не изпати от началството, ако не отреагира, уж го смъмря:

– Бъди спокоен, Списаревски. Това е символична война, освен туй американците са далече от нас!

– Добре, господин капитан, „символична война“ – с присмехулна нотка в гласа си повтаря двете думи Спаич. – Но ако американците дойдат близо до нас, тогава Филов и министрите, и вие – летците канцеларисти – ке се криете в мазетата, а ние с остарелите „Доган“-и и с „Месершмит“-ите ще трябва да се бием с техните крепости!...“ – за Списаревски е повече от ясно, че българските хитлери тласкат България към нова национална катастрофа. Особено активен в това отношение е ген. Луков, който е ратувал за изпращане на български войски на Източния фронт, срещу СССР. Заради което е и разстрелян от Антифашистката съпротива. Убит е от Виолета Якова – неонацистите няма как да не мразят това име, защото тя олицетворява всичко което те ненавиждат – Виолета Якова е едновременно комунистка, еврейка и жена, т.е. най-лошата (от тяхна гледна точка) възможна комбинация.

Съвсем друга е съдбата на Димитър Списаревски. На 20 декември 1943 г. армада американски бомбардировачи „летящи крепости“ Б-24 Либърейтър („Освободител“), охранявани от 50 изстребител, се насочва да бомбардира за пореден път София. Димитър Списаревски е един от изстребителите на бойно дежурство на летище Божурище с Месершмит Ме-109G-2, които трябва да пресрещнат англо-американците преди да достигнат града. Това е първият му боен полет, за който той се готви отдавна.

Според бойния дневник на 3/6 изстребителен орляк, в който лети Списаревски, битката протича по следния начин: Либърейтърите летят към София в клинов строй по тройки, ешелонирани в тилна колона, краят на която се губи до хоризонта. Българите формират насрещен боен ред, ешелонирани поятно, по четворки в тилна колона. Летят срещу противниковите самолети на 6000 метра височина. Българският орляк 3/6 има задачата да завърже бой с противниковите изстребител, двутелите П-38 Лайтнинг, а в това време другият орляк – 2/6, да удари бомбардировачите и да ги принуди да хвърлят бомбите си извън София.

Самолетът на Списаревски не успява да стартира, затова той излита с резервна машина, със закъснение след другите. Когато достига до бомбардировачите, въздушният бой вече е започнал. С безумно смела маневра, той сваля един бомбардировач. Списаревски се измъква от два американски изстребител, насочва се към група от 16 Либърейтър, но в борбата си с охраняващите го британски изстребител свършва патроните на бордовата картечница. Тогава, без колебание, той се блъска във водаческата машина. Бомбардировачът е разцепен във въздуха, спасява се само опасният стрелец, който е изхвърлен заедно с картечниците от ударната вълна. Самолетът на Списаревски пада на височините над село Пасарел, Софийско. Тялото му е открито сред отломките. От другата страна на селото пада поразеният бомбардировач. Врагът е принуден да се оттегли и да хвърли бомбите си в полето. Има различни свидетелства за тарана, но единствен реален очевидец е пилотът на американски изстребител, който малко след това също е свален и пленен.

Така Списаревски загива за своя обичан български народ. Не за Хитлер, не за Филов, а за Него – потиснатия и тероризиран, изстрадал и измъчен народ.

Лейтенант Едуард Тинкър, участник във въздушния бой на 20 декември 1943 година, заявява: „Българските летци се бият с ожесточение, като че ли защитават най-скъпата светиня на света. За мен те изчерпват понятието ненадмината ярост в авиацията“.

Димитър Списаревски, първата жива българска торпила, е произведен посмъртно в чин капитан. Погребан е в Централните софийски гробища, Алеята на летците. За свалянето на един четиримоторен бомбардировач на летеца са признати три въздушни победи.

Подофицер Робърт Хенри Ренър, единственият оцелял от екипажа на сваления с таран бомбардировач по-късно моли да се види с майката на Списаревски, за да ѝ предаде своите медали и ордени в знак на дълбоко уважение пред подвига на нейния син.

Подвигът на Списаревски е признат и от съветския военен комендант на София. Веднага след 9.IX.1944 г. някои непроумели истинската героична същност на стореното от Списаревски, побързват да сложат неговото семейство в списъка с неблагоприятните софиянци, които трябва да бъдат изселени от столицата:

„Почему так? – почудва се руснакът. – Он не враг, он погиб для Родины! Он ваш герой!“ (Защо така? Той не е враг, той е загинал за Родината! Той е ваш герой!) – назидателно изрича и задрасква името на бащата на Списаревски от списъка с нарочените за неблагоприятни.

Ето каква е разликата между Списаревски и Луков. Списаревски – родолюбецът, презиращ чуждопоклонничеството, богатите и техните министри, уважаващ руския народ и заслугите му за свободата на България, защитаващ българските евреи от анти-еврейското законодателство и жертвал се за мирните български граждани, подложени на англо-американски терористични бомбардировки (спрени между другото с личната намеса на Георги Димитров и Сталин). И, от друга страна – Луков – хитлерист, чуждопоклонник, прекланящ се пред царе и фюрери, корумпиран, мразещ българския народ (и мразен от българския народ), мразещ евреите, готов да изпрати български войски да воюват срещу своите руски славянски братя, разстрелян пред дома си.

Ето такава е разликата между родолюбецът и чуждопоклонникът. Между българския патриот и хитлериата.

Вие избирате какви да бъдете – като Списаревски или като Луков.

Лом се преклони пред Апостола

С емоционален рецитал на дечица от СУ „Димитър Маринов“, с ръководител Мелина Андреева, стартира в Лом отбелязването на 153-годишнината от кончината на Васил Левски. Венци и цветя в знак на признателност пред делото на великия българин поднесоха кметът на Община Лом Цветан Петров и неговите заместници Ирена Димова, Хилда Владимирова и Теодора Каменова.

Общински съвет - Лом, училища, представители на редица културни, социални институции и патриотични организации отрупаха паметника на Апостола с венци и цветя. Общинските организации на ГЕРБ, „Възраждане“ и много родолюбиви граждани също почетоха Апостола! Поклон пред делото на Васил Левски!

Слово

e-mail: slovplyus@abv.bg,
slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. „Пейо Яворов“ 1, БЦ „Огоста“, ет.4, офис 401

Параскева Маркова

Главен редактор
тел.: 0876 307 732

Милка Костадинова

Първи зам. главен редактор
тел.: 0888 530 931

Зам. главни редактори:

Цветана Костова

Каролина Краева

Ненчо Славчев

Гая Савестакиева

Отговорен секретар

Екип Монтана

3400, п.к. 133,
ул. „Пейо Яворов“ 1
БЦ „Огоста“, ет.4
офис 401

Екип София

тел.: 0887 901 058
0888 530 931

Екип Враца

ул. „Цв. Кръстениякова“
№13
ОКС, 3000, п.к. 143,
тел.: 0877 185 669

Екип Видин

тел.: 0889 399 349
0885 708 703

Вестник „Слово плюс“

се разпространява
чрез

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

Печатница
„БГ Принт“ Враца

В посоката на българското време

> от стр. 1

Председателят на СБП Боян Ангелов пред в. „Словото днес“

Отличия „Златен век“ за писатели

В „Месяцослов или календар вечний“ (1852) на панагюрския възрожденец Велко Королеев (1798 - 1903) е записано, че Методий и Константин-Кирил Философ са братя едноутробни и родом българи от град Солун. Тиражът на тази книга е внушителен за нейното време - 3000 екземпляра. Респектиращ е и обемът ѝ - 199 страници. Королеев съставя своя календар повече от десет години, а главни спомоществователи са зна тни цариградски българи. Делото на солунските братя Кирил и Методий, признати за светци от православната и католическата църкви, въздигнати и като покровители на Европа, е наша нетленна национална гордост. Създадената от тях глаголица, приличаща на надвесен към земята сладоносен грозд и сътворената от учениците им българска кирилица, наподобяваща изпъстрена с цветя уханна градина, са най-ценното ни достояние. Нима не трябва да сме горди, че създадената в България от Светите седмочисленици богоносна кирилска писменост и книжовност става основа на литературните славянски езици, че днес на нея пишат и четат близо 300 милиона човешки същества - в България и Русия, в Сърбия и Беларус, в Украйна и Казахстан, в Узбекистан и Монголия... Нима не сме си повтаряли наум „Азбучна молитва“, молейки се да бъдем избавени от „фараонска злоба“ и да получим „херувимска сила“ от словото българско, което е слово Божествено...

С тези мои произволно избрани примери гребнах само шепа вода от безбрежното море на всеобхватната и необозрима българска литература, която не се нуждае от изкуствено пренареждане, а още по-малко от „канонизиране“ на едни имена и „сатанизирание“ на други. Литературата ни, включително и съвременната, трябва да разглеждаме като съвкупност от индивидуални неподражаемости, формиращи определени тенденции в контекста на европейските и световни културологични екзистенции. И справедливостта по-велява да бъдат оценявани талантливите творби, да получават и национално, а и международно признание. Продажни днешни литературни истории и теоретичи се опитват да пренареждат българското литературно пространство, идеологизирайки до крайна степен творби на писатели от близкото минало и от съвремението ни. Такива псевдонаучни подходи водят до допълнителни конфронтации, до разделение и дори до разцепление на литературата ни, която в същността си е монолитна, но и богата в многообразието си.

СД: *Либералният модел целеше коренно да промени християнската част на човечеството (в общности, изповядащи други конфесии той среща твърд отпор) - и у нас се хвърлиха огромни средства за създаване на „втора“ литература, проповядваща новата концепция за човека - какъв е резултатът подир почти четири десетилетия опити словесната ни култура да се превърне в ГМО-организъм?*

- Днес сме свидетели на катастрофичните последици от така дързостно и натрапливо налагащият се „неолиберален“ модел. Той навлезе във всички области на общественото съзнание и на обществото ни като цяло. Насаждана със сатанинска жестокост, нетърпяща възражения парвенющина и нескрита омраза към „инакомислещите“, тази естетическа поквара бе насочена най-вече към младите хора. Ето защо кукловодите на неолибералната доктрина насочваха и насочват своите клакьори към университетски катедри, научни институти, партийни централи и чуждоземни фондации. „Натруфени“ с научни степени и титли, които в бедната ни татковина се раздават „на килограм“, тези литературстващи парвенюта обхождат градове и паланки у нас и в странство, представящи се за глашатаи на „новата“, авангардна литература. За радост, не всички представителни учреждения и сдружения се поддават на подобни попълзновения, не навсякъде успяват да се внедрят, за да бъдат в услуга на „дълбоката държава“. Външнополитическите събития в последно време дават надежда, че бавно, но неотстъпно националните традиции заемат полагащото им се място и възвръщат позициите си. В такъв момент е необходимо да обединим усилията си за справедлива оценка на стойностните български автори и техните творби. На преден план отново изпъкват националната автентичност и отечествената принадлежност, пречупени през призмата на общочовешките добродетели. Крайно време е евтините и безсъдържателни словоблудства, определяни като върхови естетически постижения, да бъдат заменени от творби, чиито послания за-владяват и облагородяват читателските емоции.

СД: *Съществува мнение, че литературната критика присъства едва ли не като статист в съвременния литературен процес. Има вероятно основания за това, както и за режисирания хаос в самия процес, но това е друга тема. Като автор и на множество критически статии, предговори, анализи и литературно-философски есета как виждате общата картина на днешната българска литература - усия ли т. нар. „свободен пазар“ да я освободи от свободата на словото и да я опорочи в меркантилен аспект?*

- Преходът от една политическа система към друга опред-

елям като време на политически волунтаризъм. Той нанесе неизчислими щети на хората и на държавата ни. Спасителите на нацията, оцветени във всички разцветки на дъгата, изчезват индивидуално или групово от политическата сцена, за да дойдат на тяхно място още по-агресивни и безскрупулни същества, парадиращи със собственото си безличие. Това доведе до крайно плачевен резултат - обикновените, достойните български граждани потърсиха спасение в чужбина и това обезлюди иначе красивото наше Отечество. Не изпитват ли срам властимащите, че по смъртност и предел на човешкия живот сме дори пред постколониални африкански държави? Нормално ли е средната продължителност на живота в България да е с петнадесет години по-ниска от продължителността в Испания, Италия или Франция? Този физически геноцид е съпътстван и с духовен, а в него безпрепятствено и необезпокоявано са се разположили „създателите“ на „новата“ литература, в която няма да се намерят и бегли следи от социалните проблеми, които раздират обществото ни. Тези естетстващи самозванци бяха и все още са в основата на неолибералните стратегии, чиято цел е размиване на националните граници, изкривяване и обезличаване на националната история. Тяхното нагаждачество не се свени да насъсква хората един срещу друг, да разрушава основополагащите принципи на християнската нравственост и да търси демона на злото само и единствено в годините на социализма. Всички знаем недъзите на онова време, изпитвали сме ги на собствен гръб, но тогава литературата беше поставена на пиедестал, тиражираха се качествени книги, част от които оформиха съвременната словесна класика. Съществуващото и днес издателство „Български писател“ разпространяваше в милионни тиражи написаното от творците на родната словесност. То продължава и днес своята мисия и стотиците членове на СБП, както и други творци, нечленуващи в Писателския съюз, го приемат като реална възможност за професионална реализация.

СД: *Една от характеристиките на литературата е нейната обществена ангажираност и това обяснява защо сороскомандите посрещат с настръхване социалната ориентация в нея. Сериозната, истинската литература обаче днес стои някак встрани - книжната панорама е затлачена от лавината на „четивата“ - безброй фентъзи, исторически имитации, вампириади, магьосничества, хоръри, розова и жълта книжнина – спокойноно можем да я наречем литературна дирпотреба. Има ли читатели сериозната българска литература днес?*

- Разкрепостяването на литературния процес у нас и опитите да се излезе от догмите на нормативната естетика, подчинена на соцреализма като художествен метод, доведе до лавинообразната поява на десетки, дори стотици частни издателства. Някои хитроумни и притежаващи търговски нюх литератори се ориентираха към издателска дейност. Единици обаче останаха верни на българската литература, докато другите започнаха безогледно и безкритично отпечатване на евтини криминалета, съзлививи любовни саги, окултни мистификации, фентъзи и какво ли още не. Българският читател се подлъгваше по лъскавите цветни корици с имена на „чуждоземни“ автори, но захвърляше подобни книги с непокрито разочарование. Телевизионни предавания облъчват бедния зрители с поредни „бестселъри“ от „световна“ величина, с имена на никому неизвестни и пръкнали се сякаш от небитието родни литературни „гении“ и „генийки“. В днешно време не бих си позволил да правя класации на най-добрите автори. В нашия съюз те са стотици, а има талантливи писатели и извън СБП. Възхищавам се от постиженията на моите колеги при овладяването на художественото майсторство. Богати сме на великолепни белетристи, поети, есеисти, публицисти... Опитвам се да кажа или да напиша добри думи за много от тях, ще го правя и в бъдеще. Бих искал да ги уверя, че вече са получили творческо удовлетворение, от които най-голямо е читателското признание. Тази награда никой не може да им я отнеме! И все пак - съществуват обстоятелствени критерии, чрез които биха могли да се посочат имена на талантливи писатели. През отминалата 2025 г. голямата награда „Христо Г. Данов“ за цялостно творчество спечели акад. Владимир Зарев, а Неда Антонова и Йордан Костурков бяха отличени в отделни жанрове на този национален конкурс. Вазовата награда бе присъдена на белетриста Христо Славов, наградата „Николай Хайтов“ - на Николай Табаков и Васил Бенински, наградата „Георги Джагаров“ - на Георги Ангелов. С престижните отличия на Министерството на културата „Златен век“ бяха наградени Благовеста Касабова, Иван Гранитски, Петър Андасаров, Весела Люцканова, Борислав Геронтиев, Любомир Халачев, Павлина Павлова, Маргарита Петкова, Здравка Евтимова, Петър Хаджинаков, Анжела Димчева, Светозар Казанджиев, Венко Евтимов, Албена Фурнаджиева... Всяка година се връчват и годишните награди на СБП (през 2025 за 103-ти път, когато бяха отличени Кирил Пецев, Йордан Колев, Николай Дойнов, Деню Денев, Банко П. Банков, Владко Панайотов, Тодор Каракашев, Лозан Такев, Трендафил Василев).

Десетки още са литературните награди, в които участва самостоятелно или като съорганизатор Писателският съюз, десетки са и техните лауреати. В края на миналата година учредихме съюзните отличия: почетен плакет „Иван Вазов“, почетен медал за поезия и драматургия „Пејо Яворов“ и почетен медал за белетристика и публицистика „Йордан Йовков“. С последните два бяха наградени Илко Минев и Йото Пацов (за белетристика), Михаил Белчев и Елка Няголова (за поезия). Опитвал съм се през годините, поздравявайки наши колеги във връзка с годишнините им, да изказвам и своята възхита от книгите им.

продължава в следващия брой

Диалектни думи от с. Славотин,

започващи с А

абим – 1. Изхабявам острие. 2. Съсипвам нещо готово, прахосвам. – *Ти не ўмеш да ийаш – сѐмо абимш платѐ.- Ти не умееш да шиеш – само похабяваш плата.*

агѐле – Бавно. – *Он са вѐлѝчи агѐле-агѐле* – Той се движи много бавно.

аѐр – Дълга сграда в ТКЗС за много крави или волове.
ѐкерица – На загуба. – *Йѐѐ прудѐде кузѐта на ѐкерица.* – Аз продадох козата на загуба.

алавѝйда – Несериозен човек, който се шляе без работа.
алапрѝуф – Буен, невъздържан, непокорен. – *Кво скѝчаш катѝ алапрѝуву ѝѐре?* – Какво скачаш като буйно яре?

ѧлтуф – 1. Сбъркан, шантав човек. – *Он е ѧлтуф пу цѐлата глѧва.* – Той е сбъркан/шантав човек. 2. Хлабава, нестегната връзка между съставки на сглобка. – *Тѧа муѧика а мѧлку ѧлтува.* – На мотиката ѝ липсва заглавка и ще изпада при копаене.

амаѧѧк – Хълбок – странична част на човешкото тяло между ребрата и тазовите кости.

амѧн – Аман. За израз на досада. – *Амѧн от крадѧѧ!* – Ох, стига вече от крадци!

ѧнк’ан’е – Хамкане.

аризмѝ – Дарение, подарък, подарено.

армѧн – Харман, в Славотин го наричат и гѧвно – това е мястото, на което се извършва вършитбата – то е без трева.

арчлѧк – Харчене. – *Арчлѧк си а.* – Харчене си е.

ашлакѝр, -е – Развалени, невъзпитани младежи, панти.

започващи с Б

бабичкѝр – Презрително название на множество баби.
багѧтур – Мъж, който бѧга, т.е бързо и умело поема, развързва и майсторски хвърля житените, ечемичените, овесените или ръжените снопи в пастта на вършачката, за да ги овършее – той стои горе върху вършачката, а снопите му подават отдолу с дълга двурога дървена вила.

баѐве – Батковци от рода.

байѧт – Твърд – отнася се само за стар хляб.

бѧрешница – Вода, която е от барата, ползва се за поливане на зеленчуци, овощни дръвчета, бостан, но се пие само при липса на друга питейна вода, т.е. в краен случай при голяма жегѧ.

басамѧк – Едър грозд, едър мамул, едра риба.

батлѝ – Останалото в земята след отрязването му със сърп стѧбло от цареница или слънчоглед.

бѧмчим – Нося нещо тежко, мъкна го.

бистрѧнка – Кристално бистро – за вино.

бобѝвен’е – Растителните останки след разтрошаването на шушулките от обрания от градината боб, които със стѧблата се използват като фураж за домашни крави, волове, биволи.

брабин’ѝсвам – Събирам с вила откоси от изсъхнало сено на малки купчини, колкото да се носи всяка от тях с вила.

брѐцам – Издавам дрезгав рев като бивол.

брѧкан’е – Забъркан с топла или студена вода брашновиден фураж за птици или прасета с цел угояване.

бѧшим – Премълчавам нещо, за да го скрия от някого, или извъртам истината със същата цел.

започващи с В

вѧлеп – Кръгъл камък, удобен за хвърляне с ръка надалеч.

вѧнгѧле – Мръсни/кирливи дрехи. – *Шѧ му пѐрем ѝѧ вѧнгѧлете!* – Ще му пера аз мръсните/кирливите дрехи!

вѧрай – Остави/зарежи. – *Вѧрай гу!* – Остави го/зарежи го!

вѧркам – Бързам.

вѧеке/вѧече/вѧѧче – Вече.

веслѝ – Свисло – сноп от лозови прѧчки с гроздовете, които се слагат у *горната соба*, в мазето, на тавана и се ядат месец, два, три и рядко до четири след гроздобера.

вѧдн’ѧ – Ковашка работилница с мях и огнище.

власувѧн’е – Зелени като пѧна водорасли в реката.

влачин’ѧк – Купа сено или слама, която е образувана от няколко вили сено или слама (*брабинѧци*) – толкова, колкото човек може да влачи на един път до колата за натоварване.

вран’ – Устие на буре, бѧчва, което се затваря с дървен капак.

врѧбѝвина – Дървен материал, който е от върба.

врѧгѝлим – Да трѧшна някого на земята.

врѧурѧк – Отрязани или отсечени върхари, които се използват за подпалки на огъня.

врѧшл’ѧк – Отсечени тънки клонки за храна на стока и за подпалки на огън.

врѧшник – 1. Капак на *чѧрепн’ѧ* (подница) от ламарина, вероятно някога кирпичен. 2. Дебела плитка от цялата женска коса – прическа за мома.

вудуѐр – Прекалено много вода по почвата.

вѧжлѧт – Лѧско жѧлт.

вѧтрѧл’ – Клѧчка, с която се бѧрка и разравя огъня, подтѧква се.

Стефан П. Стефанов, краевед
от с. Славотин, община Монтана